

متن پرسش

سلام استاد عزیز: این حرفی که شما در پایان کتاب «ادب خیال، عقل و قلب» گفتید را اگر کمی واضح تر کنید ممنون می شوم. «آنچه در آخر فقط تذکر می‌دهم و نمی‌توانم به شرح آن بپردازم؛ توجه به عالمان عالم‌دار در علم فقه است که ما به جهت نوع مخاطبمان متذکر امثال شیخ انصاری‌ها نشدیم که آن بزرگان شاخصه‌ی کاملی از عالمان عالم‌داراند و عموماً تا مجتهدان در رشته‌ی خاص خود عالم‌دار نشوند دارای ملکه‌ی اجتهاد نمی‌شوند و لذا طلاب عزیز باید از ورود به عالم عالمان علم فقه غافل نگردند، تا لذت دروس فقهی برایشان صدچندان شود. *إن شاء الله*. یعنی منظورتان این است که با یک عالم که عالم دارد باشیم و با توجه به دو نکته یکی اینکه طلبه هستم و قصد شروع فقه (لمعه) را دارم، و دوم این حرف امام رحمة الله علیه که می‌گویند باید فقه جواهری خواند. یعنی در فقه هم روش خواسی دارند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌که یک طلبه در درس خارج فقه مدتی با استاد درس خارج‌اش مأنوس شود و مطالب را با جدّیت دنبال نماید، *إن شاء الله* با عالم آن استاد مأنوس می‌گردد و این چیز بسیار ارزشمندی است که پس از آن می‌تواند برای خود به عنوان یک سرمایه‌ی شخصیتی داشته باشد. موفق باشید